

CS

CS

CS



EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 7.7.2010
KOM(2010)344 v konečném znění

2010/0197 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se stanoví přechodná úprava pro dvoustranné dohody o investicích mezi
členskými státy a třetími zeměmi**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) stanoví výlučnou pravomoc Unie v oblasti přímých zahraničních investic, jakožto součásti společné obchodní politiky (čl. 207 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 písm. e)). V souladu s čl. 2 odst. 1 Smlouvy smí pouze Unie vytvářet a přijímat právně závazné akty v oblasti, kde je Unii svěřena výlučná pravomoc.

Před vstupem Smlouvy v platnost uzavřely členské státy se třetími zeměmi více než 1 000 dvoustranných dohod týkajících se investic, které se zčásti nebo plně týkají přímých zahraničních investic. Mezi tyto dohody patří dvoustranné smlouvy o investicích, které mimo jiné poskytují záruky týkající se podmínek investic v členských státech a ve třetích zemích ve formě zvláštních závazků, které jsou závazné podle mezinárodního práva.

Ačkoliv dohody zůstávají pro členské státy závazné podle mezinárodního práva veřejného, vzhledem ke vstupu Smlouvy v platnost by se měla existence dohod členských států týkajících se investic a závazky v nich stanovené řešit z perspektivy výlučné pravomoci EU v oblasti přímých zahraničních investic.

Jelikož ve Smlouvě není uveden výslovný přechodný režim, který by objasňoval status těchto dohod členských států, tento návrh nařízení Parlamentu a Rady povolí další existenci veškerých dohod o investicích mezi členskými státy a třetími zeměmi, které jsou v současné době v platnosti. Návrh tím poskytuje výslovnou záruku právní jistoty, pokud jde o podmínky, ve kterých investoři operují.

Tento přístup, odrážející postupný vývoj vzhledem ke vstupu Smlouvy v platnost, podobně jako tomu bylo při zavádění společné obchodní politiky v šedesátých letech¹, umožňuje postupně formulovat a vypracovávat investiční politiku EU, přičemž jeho cílem je sloužit všem investorům a všem investicím rovnocenně.

Jelikož tento návrh uznává skutečnost, že po členských státech může být požadováno nebo že členské státy mohou považovat za nutné změnit nebo pozměnit smlouvy o investicích (zejména proto, aby je uvedly do souladu se závazky Smlouvy), stanoví rámec a podmínky k tomu, aby členské státy získaly pravomoci vstupovat do jednání s třetími zeměmi s cílem změnit již existující dvoustranné dohody týkající se investic. Tento rámec je rovněž k dispozici proto, aby umožnil členským státům vyjednat a uzavřít se třetími zeměmi, za určitých podmínek stanovených tímto návrhem, novou dvoustrannou dohodu týkající se investic. Vzhledem k tomu, že Unie má výlučnou pravomoc v oblasti přímých zahraničních investic a že investiční politika EU se bude vytvářet postupně, postup stanovený v tomto návrhu musí být považován za výjimečné přechodné opatření.

Toto nařízení řeší pouze přechodné aspekty řízení nových kompetencí EU v oblasti investic. Cíle, kritéria a obsah nové investiční politiky EU, která má být vytvořena na základě nově získaných výlučných pravomocí v oblasti přímých zahraničních investic, toto nařízení neřeší

¹ Rozhodnutí Rady ze dne 9. října 1961 o sjednocení dob platnosti obchodních dohod se třetími zeměmi a rozhodnutí Rady ze dne 16. prosince 1969 o postupné standardizaci dohod týkajících se obchodních vztahů mezi členskými státy a třetími zeměmi a o sjednávání dohod Společenství.

– těm je věnováno zvláštní sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě, přijaté zároveň s tímto návrhem nařízení.

2. MOŽNOSTI POLITIKY A KONZULTACE SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI

Komise vyhodnotila řadu různých možností, jak dosáhnout výše popsaného cíle, s ohledem na jeho specifický obsah, přestože neprovedla formální hodnocení dopadů. Dne 25. ledna 2010 se v Bruselu konalo setkání s odborníky z členských států s cílem prodiskutovat status dvoustranných dohod týkajících se investic uzavřených mezi členskými státy a třetími zeměmi.

Lze diskutovat o tom, do jaké míry nejsou dohody členských států o investicích v souladu s právními předpisy EU. Komise je toho názoru, že je třeba předejít *jakékoli* právní nejistotě ohledně statusu a platnosti uvedených dohod, která by mohla mít nežádoucí dopad na činnosti týkající se investic a investorů EU v zahraničí nebo zahraničních investic a investorů v členských státech. Takováto nejistota působí proti samotnému smyslu ochrany investic, jejímž účelem je poskytnout právní jistotu ohledně chování hostitelských zemí. Vzhledem k situaci, která vznikla od vstupu Smlouvy v platnost, je třeba dát přednost rychlému a rozhodnému jednání před nečinností nebo opožděnou reakcí.

„Měkké“ právní nástroje, jako například prohlášení nebo oznámení útvarů Komise nebo kolegia ohledně statusu a platnosti dvoustranných dohod o investicích, by nenastolily právní jistotu, jež je požadována jako záruka dotčených smluv. Z toho důvodu je právní nástroj lepší volbou.

Tento návrh zachovává status quo a nabízí přechodné řešení tím, že povoluje pokračování existence dvoustranných dohod týkajících se investic uzavřených mezi členskými státy a třetími zeměmi. Hlavním cílem tohoto návrhu je předejít značně negativnímu výsledku, t.j. potenciální erozi práv a výhod, které jsou pro investory a investice k dispozici podle mezinárodních dohod o investicích. V tomto ohledu se jeví dopad nečinnosti jako mnohem zásadnější než dopad této akce, která je neutrální v tom smyslu, že zachovává status quo.

Povolení, které poskytuje tento návrh, nepředjímá, jak bude budoucí investiční politika EU vypadat, ani neumožňuje, aby dohody, jichž se týká, poškozovaly výkon pravomocí Unie. V tomto ohledu lze povolení udělené na základě tohoto návrhu odejmout, v souladu s postupy v něm uvedenými. Tento postup rovněž bere v úvahu závazek členských států odstranit jakýkoliv nesoulad se Smlouvou, který by se mohl v jejich stávajících dohodách vyskytovat na základě zjištění Soudního dvora Evropské unie.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Cílem tohoto návrhu je schválit setrvání mezinárodních dohod týkajících se investic uzavřených mezi členskými státy a třetími zeměmi v platnosti a stanovit podmínky a procedurální rámec pro vyjednávání a uzavírání těchto smluv členskými státy.

Kapitola I stanoví předmět a oblast působnosti nařízení. Článek 1 stanoví, že nařízení se vztahuje na dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi týkající se investic.

Kapitola II stanoví povolení zachovat v platnosti již existující dvoustranné dohody, které členské státy uzavřely s třetími zeměmi.

Článek 2 požaduje po členských státech, aby oznámily Komisi veškeré dohody, které chtějí zachovat podle podmínek tohoto nařízení. Článek 2 by se rovněž vztahoval na dohody, které byly uzavřeny, avšak nevstoupily v platnost.

Článek 3 povoluje, aby byly zachovány v platnosti veškeré již existující dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi týkající se investic, které byly členskými státy oznámeny od vstupu tohoto nařízení v platnost. Tímto povolením nejsou dotčeny závazky členských států, na něž se vztahují právní předpisy Unie².

Článek 4 stanoví povinnost každoročně zveřejňovat veškeré oznámené dohody v Úředním věstníku, aby se zajistilo, že všechny zúčastněné strany znají přesný rozsah právního pokrytí, které stanoví toto nařízení.

V článku 5 se stanoví přezkum dohod, které byly oznámeny. Přezkum určí kvantitativní a kvalitativní aspekty existujících dohod a rovněž možné překážky, které by dohody mohly představovat pro provádění společné obchodní politiky. Komise zejména posoudí, zda dohody nebo jejich ustanovení nejsou v rozporu s právem Unie, nenarušují vyjednávání dohod týkajících se investic mezi Unií a třetími zeměmi nebo zda nenarušují politiky Unie týkající se investic, zejména společnou obchodní politiku. Nejpozději do pěti let po vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise zprávu založenou na přezkumu dohod a veškerá možná doporučení ohledně přerušení používání ustanovení kapitoly II nebo změny uvedených ustanovení.

Článek 6 se podrobně zabývá možným odnětím povolení udělených podle této kapitoly. Odnětí povolení může být u jedné nebo několika dohod s danou třetí zemí nutné, pokud by tyto dohody byly v rozporu s právem Unie. Zadruhé, povolení by bylo možné odejmout, pokud by se dohoda překrývala, zčásti nebo úplně, s platnou dohodou mezi Unií a uvedenou třetí zemí a tento konkrétní přesah nebyl v posledně zmíněné dohodě vyřešen. Jako příklad může sloužit situace, kdy Unie uzavře dohodu o volném obchodu s třetí zemí, která bude obsahovat ustanovení týkající se investic, a šest členských států již má uzavřenou dohodu, která obsahuje podobná ustanovení týkající se investic. Pokud v dohodě uzavřené Unií se třetí zemí není stanoveno nahrazení uvedených šesti dohod členských států se třetí zemí, pak se použije článek 6. Ve sdělení přijatém paralelně s tímto návrhem vyjádřila Komise svá stanoviska k mezinárodní investiční politice, která hodlá prosazovat, včetně seznamu zemí, se kterými v úvodní fázi zamýšlí jednat o dohodách týkajících se investic. Povolení jedné nebo více dohod lze dále odejmout v případě, že by nějaká dohoda narušovala politiky Unie týkající se investic, zejména společnou obchodní politiku (například pokud by existence dohod narušovala ochotu třetí země jednat s Unií), nebo pokud by Rada nepřijala rozhodnutí o povolení zahájit jednání týkající se investic do jednoho roku od předložení doporučení Komise podle čl. 218 odst. 3 Smlouvy. Článek 6 stanoví konzultace mezi Komisí a dotčenými

² Nejnovější judikatura Soudního dvora – viz rozsudky *C-205/06 a C-249/06* ze dne 3. března 2009 a rozsudek *C-118/07* ze dne 19. listopadu 2009, ve kterém Soudní dvůr Evropské unie konstatoval, že konkrétní ustanovení dvoustranných dohod o investicích uzavřených Rakouskem, Švédskem a Finskem nebyly v souladu se Smlouvou o ES a že dotčené členské státy nepoužily vhodných prostředků k odstranění uvedených neslučitelností. Stejná nebo podobná ustanovení existují v ostatních dohodách o investicích uzavřených buď před nebo po přistoupení k Unii. Soud ve svých rozsudcích vyzval Komisi, aby se angažovala v těchto věcech jako prostředník.

členskými státy, jejichž prostřednictvím se mají řešit záležitosti, které by mohly vést k možnému odnětí povolení.

Kapitola III řeší změny již existujících dohod a uzavírání nových. Navrhovaný procedurální rámec se inspirovuje mechanismem posílení účasti, který stanovuje *nařízení 662/2009 ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje postup pro sjednávání a uzavírání dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi ve zvláště vymezených věcech v oblasti práva rozhodného ve smluvních a mimosmluvních závazkových vztazích a nařízení Rady č. 664/2009 ze dne 7. července 2009, kterým se zřizuje postup pro sjednávání a uzavírání dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi o příslušnosti, uznávání a výkonu rozsudků a rozhodnutí ve věcech manželských, věcech rodičovské zodpovědnosti a věcech vyživovacích povinností a o právu rozhodném ve věcech vyživovacích povinností*³.

Článek 7 stanoví všeobecný rámec, ve kterém mohou členské státy uzavírat nebo měnit dvoustranné dohody týkající se investic.

Článek 8 požaduje, aby členské státy oznámily Komisi, pokud hodlají měnit již existující dvoustranné dohody se třetími zeměmi, nebo uzavírat nové. Po členských státech se požaduje, aby poskytly veškerou příslušnou dokumentaci, která se vztahuje k novému sjednávání dohody nebo sjednávání dohody a kterou lze poskytnout ostatním členským státům a Evropskému parlamentu, s výhradou požadavku na zachování důvěrnosti.

Článek 9 podrobně popisuje věcné důvody, na základě kterých by Komise nepovolila zahájení formálních jednání členských států – takovým věcným důvodem by byla zejména možnost, že by iniciativa členského státu mohla ohrozit cíle vyjednávání EU nebo politiky EU. Komise může požadovat, aby členský stát sjednal vhodná ustanovení, týkající se například a) ukončení dohody v případě uzavření následné dohody mezi Unií nebo Unií a jejími členskými státy na jedné straně a stejnou třetí zemí na straně druhé (viz například ustanovení o vypovězení nebo nahrazení ustanovení dohody, stanovené v článku 5 nařízení č. 662/2009), b) ustanovení o převodu, nebo c) preferenční zacházení, s cílem zajištění rovného zacházení pro všechny investory z EU v příslušné třetí zemi.

Článek 10 požaduje, aby členské státy Komisi průběžně informovaly o jednáních nebo nových jednáních, která byla povolena. Komise smí navíc požadovat, aby se mohla zúčastnit jednání o investicích mezi členským státem a třetí zemí jako pozorovatel pro zajištění plné transparentnosti a konzistence s investiční politikou Unie.

Článek 11 se zabývá ukončením procesu vyjednávání a stanoví postup a podmínky, za kterých může být členským státům povoleno podepsat a uzavřít dohodu. Po učinění oznámení dohody, které má být předloženo Komisi před jejím podepsáním, Komise posoudí, zda dohoda neohrožuje potenciální či již probíhající jednání o investicích, nebo zda není v rozporu se závazky, které vyplývají z právních předpisů EU, včetně těch, které vyplývají z ustanovení třetí části hlavy IV kapitoly 4 Smlouvy.

Článek 12 stanoví přezkum povolení, která by případně byla udělena podle kapitoly III tohoto nařízení. Přezkoumáním kvalitativních a kvantitativních aspektů povolených jednání a dohod Komise posoudí, zda je vhodné použít ustanovení kapitoly III i nadále. Zpráva a případná

³ Úř. věst. L 200/52, 31.7.2009, s. 25 a 46.

doporučení pozastavit používání ustanovení této kapitoly nebo pozměnit uvedená ustanovení budou předloženy nejpozději do pěti let po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Kapitola IV stanoví určité požadavky, pokud jde o chování členských států vzhledem k dohodám, na které se vztahuje toto nařízení.

Článek 13 nařizuje členským státům poskytovat informace o schůzkách, které se uskutečňují v rámci dohod, na které se nařízení vztahuje. Po členských státech se dále požaduje, aby informovaly Komisi o veškerých žádostech o řešení sporů vedených proti nim v rámci jejich dohod, jakmile se o takové žádosti dovědí a aby spolupracovaly s Komisí, pokud jde o zahájení sporu (který by jim bylo povoleno vést proti jiné třetí zemi, která je stranou takové dohody) nebo o konzultačních mechanismech stanovených v dohodě.

Článek 14 stanoví, že členské státy mohou dát najevo, zda je třeba některé informace poskytnuté v souladu s články 8 a 11 pokládat za důvěrné, či zda je možné je sdílet s ostatními členskými státy.

Článek 15 zřizuje nový výbor, který bude nápomocný Komisi při řízení tohoto nařízení a stanoví postupy, na jejichž základě bude výbor fungovat. Toto ustanovení lze přezkoumat, aby bylo v souladu s budoucím nařízením, přijatým na základě článku 291 Smlouvy o kontrole Komise⁴ při výkonu jejích prováděcích pravomocí. V případě, že by stávající návrh byl přijat před tím, než vstoupí v platnost nařízení o kontrole Komise při výkonu jejích prováděcích pravomocí, Komise předpokládá, že bude uplatněním uvedeného návrhu nařízení automaticky aktualizováno, aby odkazovalo na nařízení přijaté podle článku 291⁵.

Článek 16 stanoví, že toto nařízení vstoupí v platnost dvacátým dnem po vyhlášení, což znamená, že se kapitola II vztahuje na dohody, které byly v platnosti před uvedeným datem.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

⁴ Viz návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí, KOM(2010) 83 v konečném znění ze dne 9. března 2010.

⁵ Viz článek 10 výše uvedeného návrhu Komise.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví přechodná úprava pro dvoustranné dohody o investicích mezi členskými státy a třetími zeměmi

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

poté, co postoupily návrh vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost patří přímé zahraniční investice mezi záležitosti spadající pod společnou obchodní politiku. V souladu s čl. 3 odst. 1 písm. e) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) má Unie výlučnou pravomoc v oblasti společné obchodní politiky. Na základě toho smí pouze Unie vytvářet a přijímat právně závazné akty v uvedené oblasti. V souladu s čl. 2 odst. 1 Smlouvy tak mohou členské státy činit pouze tehdy, jsou-li k tomu Uní zmocněny.
- (2) Třetí část hlavy IV kapitoly 4 Smlouvy navíc stanoví společná pravidla pro pohyb kapitálu mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně pohybu kapitálu zahrnujícího investice. Tato pravidla mohou být ovlivněna mezinárodními dohodami týkajícími se zahraničních investic, které členské státy uzavřely.
- (3) V době, kdy vstoupila Lisabonská smlouva v platnost, měly členské státy Unie se třetími zeměmi uzavřen značný počet dvoustranných dohod týkajících se investic. Smlouva neobsahuje žádná výslovná přechodná ustanovení pro tyto dohody, které nyní přecházejí do výlučné pravomoci Unie. Některé z těchto dohod mohou navíc obsahovat ustanovení ovlivňující společná pravidla pro pohyb kapitálu uvedená v ustanovení hlavy IV kapitoly 4 části 3 Smlouvy.
- (4) Ačkoliv dvoustranné dohody zůstanou pro členské státy závazné podle mezinárodního práva veřejného a budou postupně nahrazovány budoucími dohodami Unie vztahujícími se ke stejnému předmětu, podmínky pro pokračování jejich platnosti a jejich vztah k politikám Unie týkajícím se investic, včetně zejména společné obchodní politiky, vyžadují vhodné řízení. Uvedený vztah se bude dále vyvíjet s tím, jak bude Unie vykonávat své pravomoci.

- (5) V zájmu investorů z EU a jejich investic ve třetích zemích a v zájmu členských států, ve kterých působí zahraniční investoři a investice, by měly být zachovány v platnosti dvoustranné smlouvy, které určují a zaručují podmínky investic.
- (6) Toto nařízení stanoví podmínky, za kterých lze členským státům povolit zachovat v platnosti nebo uvést v platnost mezinárodní dohody týkající se investic.
- (7) Toto nařízení stanoví podmínky, za kterých jsou členské státy zmocněny měnit nebo uzavírat mezinárodní dohody týkající se investic.
- (8) Jelikož je povolení zachovat, změnit nebo uzavřít dohodu spadající do působnosti tohoto nařízení udíleno v oblasti výlučné pravomoci Unie, musí být považováno za výjimečné opatření. Tímto povolením není dotčeno používání článku 258 Smlouvy, pokud jde o nesplnění povinností členských států, které pro ně ze Smluv vyplývají, kromě těch, které se týkají nesrovnalostí vyplývajících z rozdělení pravomocí mezi Unií a jejími členskými státy.
- (9) Po členských státech se požaduje⁶, aby provedly nezbytná opatření k odstranění nesrovnalostí s právem Unie, pokud se nějaké ve dvoustranných smlouvách o investicích uzavřených mezi nimi a třetími zeměmi vyskytnou.
- (10) Komise by měla mít možnost odejmout povolení stanovené tímto nařízením, pokud by dohoda byla v rozporu s právem Unie, kromě nesouladu vyplývajícího z rozdělení pravomocí mezi Unií a jejími členskými státy. Povolení lze rovněž odejmout, pokud platná dohoda Unie se třetí zemí obsahuje podobné ustanovení o investicích jako ustanovení dohody uzavřené členským státem. Aby se zajistilo, že dohody členských států nebudou narušovat tvorbu a provádění politik Unie týkajících se investic, zejména autonomních opatření společné obchodní politiky, bylo by možné povolení odejmout. A konečně, povolení by bylo možné odejmout, pokud by Rada nepřijala rozhodnutí o povolení zahájit jednání týkající se investic do jednoho roku od předložení doporučení Komise podle čl. 218 odst. 3 Smlouvy.
- (11) Povolení měnit nebo uzavírat dohody stanovené v tomto nařízení zejména umožňuje členským státům řešit jakékoli nesrovnalosti mezi jejich mezinárodními dohodami týkajícími se investic a právem Unie – jiné než nesrovnalosti vyplývající z rozdělení pravomocí mezi Unií a členské státy, kterými se toto nařízení zabývá
- (12) Nejpozději do pěti let po vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování kapitoly II a III tohoto nařízení. Tato zpráva by měla, kromě jiného, přezkoumat, zda je zapotřebí i nadále používat uvedené kapitoly. Pokud zpráva doporučí pozastavit používání ustanovení uvedených kapitol nebo pokud zpráva navrhne uvedená ustanovení pozměnit, měl by k ní být připojen vhodný návrh právního předpisu. Dvoustranné dohody uzavřené členskými státy s třetími zeměmi zůstávají pro strany závazné podle mezinárodního práva veřejného, dokud nebudou nahrazeny dohodou Unie týkající se investic nebo jinak ukončeny.

⁶ Pokud jde o nedávnou judikaturu, viz rozsudky Soudního dvora Evropské unie ve věcech C-205/06, *Komise v. Rakousko*, C-249/06, *Komise v. Švédsko*, a C-118/07, *Komise v. Finsko*.

- (13) Dohody povolené podle tohoto nařízení nebo povolení zahájit jednání o změně již existující dvoustranné dohody či uzavření nové dvoustranné dohody se třetí zemí nesmí v žádném případě představovat překážku, nebo hrozit, že se stanou překážkou provádění politik Unie týkajících se investic, zejména společné obchodní politiky.
- (14) Evropský parlament, Rada a Komise by měly zajistit, aby bylo se všemi informacemi, které jsou označené jako důvěrné, zacházeno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁷.
- (15) Na dohody mezi členskými státy týkající se investic by se toto nařízení vztahovat nemělo.
- (16) Je nezbytné stanovit určitou úpravu k zajištění toho, aby dohody zachované podle tohoto nařízení zůstaly funkční, včetně ustanovení týkajících se řešení sporů, a zároveň respektovaly výlučnou pravomoc Unie.
- (17) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁸,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Oblast působnosti

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení stanoví podmínky a postup, podle nichž se členskými státy povoluje zachovat v platnosti, měnit nebo uzavírat s třetími zeměmi dvoustranné dohody týkající se investic.

KAPITOLA II

Povolení zachovat dohody v platnosti

Článek 2

Oznámení Komisi

Do třiceti dnů od vstupu tohoto nařízení v platnost oznámí členské státy Komisi veškeré dvoustranné dohody se třetími zeměmi týkající se investic uzavřené před vstupem tohoto nařízení v platnost, které buď chtějí zachovat v platnosti, nebo jejichž vstup v platnost chtějí podle této kapitoly povolit. Součástí oznámení bude kopie uvedených dvoustranných dohod.

⁷ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁸ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článek 3

Povolení zachovat dohody v platnosti

Bez ohledu na pravomoci Unie týkající se investic a aniž jsou dotčeny další závazky členských států podle práva Unie, povoluje se členským státům v souladu s čl. 2 odst. 1 Smlouvy zachovat v platnosti dvoustranné dohody týkající se investic, které byly oznámeny v souladu s článkem 2 tohoto nařízení.

Článek 4

Zveřejnění

1. Každých 12 měsíců Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam dohod oznámených podle článku 2 nebo čl. 11 odst. 7
2. První zveřejnění seznamu dohod uvedených v odstavci 1 proběhne nejpozději tři měsíce po lhůtě pro oznámení podle článku 2.

Článek 5

Přezkum

1. Komise provede přezkum dohod oznámených podle článku 2 a posoudí zejména, zda dohody:
 - a) nejsou v rozporu s právem Unie, kromě nesouladu vyplývajícího z rozdělení pravomocí mezi Unií a jejími členskými státy; nebo
 - b) se nepřekrývají, zčásti nebo úplně, s platnou dohodou mezi Unií a uvedenou třetí zemí, přičemž tento konkrétní přesah není v posledně zmíněné dohodě vyřešen; nebo
 - c) nepředstavují překážku pro tvorbu a provádění politik Unie týkajících se investic, zejména společné obchodní politiky.
2. Mezi Komisí a oznamujícím členským státem může proběhnout konzultace, buď na žádost členského státu, nebo z iniciativy Komise, za účelem usnadnění přezkumu uvedeného v odstavci 1.
3. Nejpozději do pěti let po vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání této kapitoly, ve které přezkoumá, zda je její další používání potřebné, na základě přezkumu uvedeného v odstavci 1.
4. Pokud zpráva zmíněná v odstavci 3 doporučí pozastavit používání ustanovení této kapitoly nebo tato ustanovení pozměnit, bude k ní připojen vhodný návrh právního předpisu.

Článek 6

Odnětí povolení

1. Povolení stanovené v článku 3 je možné odejmout, pokud:
 - a) je dohoda v rozporu s právem Unie, kromě nesouladu vyplývajícího z rozdělení pravomocí mezi Unií a jejími členskými státy; nebo
 - b) se dohoda překrývá, zčásti nebo úplně, s platnou dohodou mezi Unií a uvedenou třetí zemí, přičemž tento konkrétní přesah není v posledně zmíněné dohodě vyřešen; nebo
- c) dohoda představuje překážku pro tvorbu a provádění politik Unie týkajících se investic, zejména společné obchodní politiky; nebo
- d) Rada nepřijala rozhodnutí o povolení zahájit jednání o smlouvě, která se zčásti nebo úplně překrývá s dohodou oznámenou podle článku 2, do jednoho roku od předložení doporučení Komise podle čl. 218 odst. 3 Smlouvy.
2. Pokud Komise shledá, že existují důvody k odnětí povolení stanoveného v článku 3, předloží dotčenému členskému státu odůvodněné stanovisko ohledně nezbytných opatření, která je třeba učinit, aby bylo vyhověno požadavkům uvedeným v odstavci 1. Mezi Komisí a dotčeným členským státem proběhnou konzultace.
3. Pokud konzultace uvedené v odstavci 2 věc nevyřeší, Komise pro dotčenou dohodu odejme povolení. Komise přijme rozhodnutí o odnětí povolení v souladu s postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2. Bude v něm požadovat, aby členský stát přijal příslušná opatření a pokud to bude nutné, aby příslušnou dohodu ukončil.
4. Pokud bude povolení odňato, Komise odstraní dohodu ze seznamu uvedeného v článku 4.

KAPITOLA III

Povolení měnit nebo uzavírat dohody

Článek 7

Povolení měnit nebo uzavírat dohody

V souladu s podmínkami stanovenými v člancích 8–12 lze členskému státu povolit, aby s třetí zemí zahájil jednání o změně již existující dohody nebo aby uzavřel novou dohodu týkající se investic.

Článek 8

Oznámení Komisi

1. Pokud členský stát hodlá zahájit jednání, jejichž cílem je změnit již existující dohodu nebo uzavřít se třetí zemí novou dohodu týkající se investic, oznámí svůj záměr písemně Komisi.
2. Toto oznámení obsahuje příslušnou dokumentaci a jsou v něm uvedena ustanovení, která mají být předmětem jednání, cíle jednání a veškeré ostatní důležité informace.

V případě změn již existující dohody se v oznámení uvedou ta ustanovení, která mají být znovu projednána.

3. Komise poskytne toto oznámení a na požádání i jeho doprovodnou dokumentaci ostatním členským státům s výhradou požadavku na zachování důvěrnosti stanoveného v článku 14.
4. Oznámení uvedené v odstavci 1 se předají nejpozději pět kalendářních měsíců před plánovaným zahájením formálních jednání s dotčenou třetí zemí.
5. Pokud nejsou informace předané členským státem pro účely povolení zahájení formálních jednání v souladu s článkem 9 postačující, může si Komise vyžádat dodatečné informace.

Článek 9

Povolení k zahájení formálních jednání

1. Komise povolí zahájení formálních jednání, pokud nedospěje k závěru, že by zahájení jednání:
 - a) bylo v rozporu s právem Unie, kromě nesouladu vyplývajícího z rozdělení pravomocí mezi Unií a jejími členskými státy; nebo
 - b) narušilo cíle probíhajících jednání nebo plánovaných jednání mezi Unií a dotčenou třetí zemí; nebo
 - c) představovalo překážku pro tvorbu a provádění politik Unie týkajících se investic, zejména společné obchodní politiky.
2. Komise může požadovat, aby členský stát jako součást povolení uvedeného v odstavci 1 projednal v rámci uvedených jednání jakákoli vhodná ustanovení.
3. Rozhodnutí o povolení uvedená v odstavci 1 se přijímají v souladu s postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2. Komise přijme své rozhodnutí do 90 dnů od přijetí oznámení uvedeného v článku 8. Pokud jsou k přijetí rozhodnutí potřebné dodatečné informace, lhůta 90 dnů započne ode dne obdržení těchto dodatečných informací.

Článek 10

Účast Komise na jednáních

Komise bude informována o postupu a výsledcích během různých fází jednání a může požadovat účast na jednáních týkajících se investic mezi členským státem a třetí zemí.

Článek 11

Povolení podepsat a uzavřít dohodu

1. Před podpisem dohody oznámí dotčený členský stát Komisi výsledky jednání a poskytne jí text dohody.

2. Povinnost týkající se oznámení stanoveného v odstavci 1 zahrnuje dohody, které byly sjednány před vstupem tohoto nařízení v platnost, ale nebyly uzavřeny, a nepodléhají tedy povinnosti oznamování podle článku 2.
3. Po tomto oznámení Komise vyhodnotí, zda sjednaná dohoda:
 - a) není v rozporu s právem Unie, kromě nesouladu vyplývajícího z rozdělení pravomocí mezi Unií a jejími členskými státy; nebo
 - b) nenarušuje cíle probíhajících jednání nebo plánovaných jednání mezi Unií a dotčenou třetí zemí; nebo
 - c) nepředstavuje překážku pro tvorbu a provádění politik Unie týkajících se investic, zejména společné obchodní politiky; nebo
 - d) případně není v rozporu s požadavky čl. 9 odst. 2.
4. Pokud Komise dospěje k názoru, že jednání vyústila v dohodu, která nesplňuje požadavky uvedené v odstavci 3, členskému státu se podepsání a uzavření dohody nepovolí.
5. Pokud Komise dospěje k názoru, že jednání vyústila v dohodu, která splňuje požadavky uvedené v odstavci 3, členskému státu se podepsání a uzavření dohody povolí.
6. Rozhodnutí podle odstavců 4 a 5 se přijímají postupem podle čl. 15 odst. 2. Komise přijme své rozhodnutí do 90 dnů od přijetí oznámení uvedeného v odstavcích 1 a 2. Pokud jsou k přijetí rozhodnutí potřebné dodatečné informace, lhůta 90 dnů započne ode dne obdržení těchto dodatečných informací.
7. Pokud bylo povolení v souladu s odstavcem 5 uděleno, oznámí dotčený členský stát Komisi uzavření dohody a vstup dohody v platnost.

Článek 12

Přezkum

1. Nejpozději do pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání této kapitoly, která přezkoumá, zda je další používání této kapitoly potřebné.
2. Ve zprávě zmíněné v odstavci 1 bude uveden přehled povolení, o která bylo podle této kapitoly požádáno a která byla podle ní udělena.
3. Pokud zpráva zmíněná v odstavci 1 doporučí pozastavit používání této kapitoly nebo pozměnit ustanovení této kapitoly, bude k ní připojen vhodný návrh právního předpisu.

KAPITOLA IV

Závěrečná ustanovení

Článek 13

Jednání členských států, pokud jde o dohody se třetími zeměmi

1. Pro veškeré dohody spadající do působnosti tohoto nařízení platí, že dotčený členský stát informuje Komisi bez zbytečného prodlení o veškerých schůzkách, které proběhnou podle ustanovení dohody. Komisi se poskytne pořad jednání a veškeré podstatné informace, které jí umožní porozumět projednávaným tématům. Komise si může vyžádat od dotčeného členského státu další informace. Pokud má být projednávána záležitost, která by mohla ovlivnit provádění politik Unie týkajících se investic, zejména společné obchodní politiky, smí Komise požadovat, aby dotčený členský stát zaujal určité stanovisko.
2. Pro veškeré dohody spadající do působnosti tohoto nařízení platí, že dotčený členský stát informuje Komisi bez zbytečného prodlení o veškerých námitkách, které byly vůči němu vzneseny ohledně toho, že některé opatření není v souladu s dohodou. Členský stát rovněž okamžitě informuje Komisi o jakékoli žádosti o řešení sporu, podané v souvislosti s dohodou, jakmile se o ní členský stát dozví. Členský stát a Komise plně spolupracují a přijímají nutná opatření k zajištění účinné obrany, která může, je-li to vhodné, zahrnovat účast Komise.
3. U veškerých dohod, které spadají do působnosti tohoto nařízení, platí, že dotčený členský stát požádá Komisi o souhlas před tím, než uvede v činnost jakékoli příslušné mechanismy pro řešení sporů obsažené v dohodě, a že uvede tyto mechanismy v činnost, pokud jej o to Komise požádá. Mezi tyto mechanismy patří konzultace s druhou stranou dohody a řešení sporu, pokud je stanoveno v dohodě. Členský stát a Komise plně spolupracují při provádění postupů v rámci příslušných mechanismů, což může znamenat, pokud je to vhodné, účast Komise na těchto postupech.

Článek 14

Důvěrnost

Při předávání oznámení Komisi o jednáních a jejich výsledku v souladu s články 8 a 11 mohou členské státy sdělit, zda mají být poskytnuté informace považovány za důvěrné a zda mohou být předány ostatním členským státům.

Článek 15

Výbor

1. Komisi je nápomocen poradní výbor pro řízení přechodných úprav mezinárodních dohod o investicích.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Článek 16

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne [...]

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*